

पाठ - 3
कबर

الدرس الثالث - نيبالي
القبر

हजरत अनस رضي الله عنه को हदीसमा छ, कि रसूल ﷺ ले भन्नु भयो

जब मुर्दालाई बकरमा राखेर साथीहरु वापस हुन्छन त मुर्दा उनीहरुको जुताको आवाज सुन्दछ»

र यो पनि भन्नु भयो कि «दुइवटा फरिशता अर्थात देवदुतहरु आउँछन् र मृतकलाई बसाएर सोध्नु हुन्छन कि यस व्यक्तिको बारेमा तपाईंले के भन्नुहुन्थ्यो?» रसूल ﷺ ले भन्नु भयो कि «मोमिनले भन्नेछन् कि म गवाही दिन्छु कि उहाँ अल्लाहको सेवक र दुत हुनु हुन्छ» रसूल ﷺ ले भन्नु भयो «त देवदुतले उसलाई भन्नेछन् कि नरकमा आफ्नो ठाउँ हेर, अल्लाहले त्यसको बदला स्वर्गमा तिमीलाई ठाउँ प्रदान गरेको छ» अल्लाहको नबी ﷺ ले भन्नु भयो «त्यो व्यक्ति आफ्नो दुवै ठाउँ देखे छ» «र काफिर वा मोनाफिकले भन्ने छन कि मलाई थाहै छैन, मानिसहरु जस्तै म पनि भन्थु, त फरिशताले उसलाई भन्नेछन् कि तिमीले नत ज्ञान प्राप्त गरेको नत अनुशरण गरेको, र त्यस पछि फलामको हथोडा द्वारा त्यसको दुवै कानको बीचमा यस्तो कुटाइ हुन्छ, कि उसको चिंख नजिकको मनुष्य र जिन्नहरु बहेक हरेक वस्तुले सुन्ने छन्» (बुखारी, १३३८, मुस्लिम - २८७०)

कबरमा पुगे पछि, पुनः प्राण शरिरमा प्रवेश गर्छ, भन्ने कुरा प्रलोकको विषय हो जुन संसारमा मनुष्यको बुद्धि भन्दा बाहिरको कुरो हो, तर सबै मुस्लिमले मान्नु हुन्छ, कि मनुष्यले कबरमा सुखः पाउँछ, यदि मोमिन छ, र सुखःको हकदार छ भने, र यदि सजायको हकदार छ, र अल्लाहले त्यसको सजाय माफ गरेको छैन भने सजाय पाउँछ अल्लाह तआलाले भन्नु भयो:

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ
नरकको अगाडि उनीहरु साँभ विहान प्रस्तुत गराउँदै छन्, र जुन दिन कयामतको समय आउने छ, त्यतिखेर भनिनेछ, कि फिरऔनको मानिसहरुलाई निस्कृष्टतम यातनामा प्रवेश गराउ ।

र रसूल ﷺ ले भन्नु भयो कबरको यातनाबाट अल्लाहको शरण माँग (मुस्लिम - २८६७)

साथै एउटा बुद्धि जीवी व्यक्तिले यस कुरालाई असम्भव पनि भन्न सक्दैन, किन भने लगभग यस्तै कुरा मानिसहरुले आफ्नो जीवनमा पनि हेरिरेहेका छन, जस्तो कि कुनै व्यक्ति चाहिं सपनामा कहिले धेरै दुख र पिडा महसुस गर्दछ, चिच्चयाउँछ, र मद्दतको गुहार लगाउँछ, तर त्यसको नजिकै अर्को व्यक्तिले केहि महसुस गर्दैन, जबकि मृत्यु र जीवनमा ठुलो अन्तर छ, कबरमा चाहिं आत्मा र शरिर दुवैलाई सजाय हुन्छ, रसूल ﷺ ले भन्नु भयो प्रलोकको प्रथम ठेगाना कबर हो, यदि यहाँ मुक्ति पाइयो भने त्यस पछि, सबै सजिलो हुन्छ, र यदि यहाँ मुक्ति पाइएन भने त्यस पछि, धेरै कठिनाइ हुन्छ» (तिर्मिजी - २२३०)

त्यस कारण एउटा मुस्लिमले अधिक भन्दा अधिक कबरको सजायबाट अल्लाहको शरण माँग्नु पर्छ, खास गरि नमाजमा सलाम फेरने भन्दा पहिला, र पापबाट बाँचने प्रयास गर्नु पर्छ, किन भने त्यहि पाप कबरमा पनि र नरकमा पनि सजायको प्रथम कारण हुन्छ, यहाँ यसको नाम कबरको सजाय यस कारण दिइएको छ, कि अधिक व्यक्तिको आफ्नो मृतकलाई कबरमा गाड्नु हुन्छ, तर यदि कसैले डुबेर वा आगोले जलेर मरेको छ, वा कसैलाई जनावरले खाइदिएको छ, भने त्यस्तो किसिमको व्यक्तिहरु पनि बरजखमा अर्थात कयामत हुने सम्मको अवधिमा सजाय वा खुशी अवश्य प्राप्त गर्ने छन ।

कबरको यातना विभिन्न प्रकारका हुन्छन् जस्तोकि फलामको हथोडा वा अरु कुनै वस्तुले कुटपिट गर्ने, त्यस्तै कबरमा अन्धयो हुने, आगोको ओछ्यान लगाउने, नरकको ढोका खोलिने, र मनुष्यको पाप र दुष्टकर्महरुले फोहोर र घृनातमक व्यक्तिको रुप धारण गरि कबरमा त्यो संग बसने, र मान्छे, यदि काफिर वा मोनाफिक छ, भने सजाय जारी रहन्छ, र यदि पाप गरेको मोमिन छ, भने पाप अनुसार सजायमा घटथप हुने समेत सजायको अन्त पनि भइ हाल्छ ।

मोमिनलाई कबरमा खुशी प्राप्त हुन्छ, उसको कबर चौला हुन्छ, कबरमा उज्यालो हुन्छ, उसको लागि स्वर्गको ढोका खोलिन्छ, र यस प्रकार स्वर्गको सुगन्ध प्राप्त हुन्छ, त्यस्तै ओछ्यान पनि स्वर्गको हुन्छ, र उसको पुण्य र राम्रो कर्महरुले सुन्दर व्यक्तिको रुप धारण गर्नेछ, जुन संग उसले आफ्नो समय राम्री बिताउनु हुन्छ ।